Nr. 82

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 13 Lipca v. s. 1827 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Sankt-Petersburg dnia 2 lipca.
(z Gazety Senackiey).

Przez Naywyższe Ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu wydane:

D. 18 czerwca, Doktor praw, Radca kollegialny *Powstański*, mianowany prezydentem wileńskiego Komitetu Cenzury.

D. 24 czerwca, Członek Gabinetu, Rzeczywisty Radca Stanu, *Szneze*, z naymiłościwszych względów na siedemdziesiątletnią służbę gorliwą, przy zupełném uwolnieniu ze służby, otrzymał pensyi dożywotniey, prócz pobieraney już po 2000 rubli na rok z gabinetu, jeszcze po 5500 rubli na rok z Podskarbstwa Państwa.

D. 25 czerwca. Na okazanie uprzeymości Naszey ku Naczelnikowi Głównego Sztabu Naszego Jenerał-Adjutantowi, Baronowi *Dybiczowi*, i w nagrodę za jego gorliwą, odznaczającą się służbę, tak przy Nayjaśnieyszym Bracie Naszym, w Bogu spoczywającym Cesarzu Alexandrze Pierwszym, jako i przy Nas, od czasu samego wstąpienia Naszego na Tron Przodków, Naymiłościwiey wynosimy go na dostoyność Hrabiego Państwa Rossyyskiego, rozciągając ją i na jego potomków.

Na mieyscu uwolnionego za urlopem, za granicę, Jenerała piechoty *Kapcewicza*, naznaczywszy Naczelnika 21szey Dywizyi piechoty Jenerała porucznika *Wieljaminowa*, Dowódzcą oddzielnego Korpusu Sybirskiego, Naymiłościwiey Rozkazujemy bydź mu Jenerał-Gubernatorem Syberyi Zachodniey, na tém prawie, i z temiż prerogatywami, jakie właściwemi były jego poprzednikowi.

Zarządzającemu Iszym Oddziałem Własney Naszey Kancellaryi Sekretarzowi Stanu, Radcy Taynemu, *Murawjewu*, Rozkazujemy zasiadać w Rządzącym Senacie, zostawując go razem przy dawnieyszych obowiązkach.

Liczącego się w woysku Jenerał-Majora, *Neidgarda* 1go, Naymiłościwiey mianując Radcą Taynym, Rozkazujemy mu zasiadać w Rządzącym Senacie.

Liczący się przy Heroldyi Rzeczywisty Radca Stanu *Filipow*, przy zupełném uwolnieniu ze służby, ze względow naymiłościwszych na 44 lata gorliwego jey sprawowania, otrzymał w pensyi dożywotniey po 840 rubli na rok.

Na zaświadczenie Jego Cesarskiey Wysokości Jenerała Feldceigmistrza, o długiey i gorliwey służbie znaydującego się przy Jego Wysokości Ober-audytora 6tey klassy Grzegorza *Popowa*, który w randze teraźnieyszey wysłużył lata ustawami zamierzone, nayłaskawiey podniesiony został do rangi 5tey klassy ze starszeństwem od dnia wysługi w tey randze lat naznaczonych, i ma zostawać przy Ministeryum woyskowém.

Przez Naywyższy Ukaz J. C. M. do Gabinetu pod d. 15 czerwca wydany, naczelnik oddziału górniczego tegoż Gabinetu, radca stanu, *Kulibin*, przy uwolnieniu ze służby ze względow naymiłościwszych na zostawanie w niey wyżey lat czterdziestu, otrzymał w pensyi dożywotniey teraz pobieraną po 2500 rubli na rok; a na jego mieysce, naczelnikiem tego oddziału naznaczony, obergmistrz 7mey klassy *Spasski*, z pensyą etatową.

Na mocy Naywyższego Ukazu pod dniem 22 sierpnia 1826 roku, przez postanowienie Rządzącego Senatu, podniesieni zostali na Assesorów Kollegialnych, radcy honorowi: w obwodzie Białostockim: Radcy Rządu Obwodowego: Teodozy *Janiewicz-Janiewski*, Ignacy *Buyson* i Emeljan *Kardynałowski*; oraz Jeometra Obwodowy Fryderyk *Grauert*.

Orenburg d. 8 czerwca.
(Journal de St. Petersbourg).

Podług doniesień świeżo otrzymanych od granic Chińskich, zdaje się, że Ai-Chodźja, potrafiwszy ściągnąć znaczne stronnictwo, skutecznie posunął swoje podbicia, i że Chińczykowie ustąpić musieli w wielu utarczkach z mieszkańcami Bucharyi mnieyszey; lecz nareszcie rząd chiński wysłał do tey prowincyi znaczne woysko, które odparło milicyą bucharyyską i odebrało jey dz ała. W tey okoliczności, Ai-Chodźja, naczelnik powstania, utracił życie, a Kun-Chodźja, brat jego, schronił się do Kirgizów. Cztéry miasta, które się były dostały powstańcom, poddały się zwycięzcom, a ci podwoili haracz coroczny, opłacany przez ich mieszkańców. Chińczykowie rozsiewają pogłoski, jakoby Ai-Chodźja miał w swoim orszaku kilku europeyczyków. Handel odzyskał swoję zwyczayną czynność, i już karawany bucharyyskie idą do mieysc, w których się zbywają produkta tey krainy.

Prussy.

Berlin dnia 6 lipca.
(Journal de St. Petersbourg).

Gazety nasze zawierają rapport administracyi długu publicznego, który okazuje naypożądańsze wypadki. Z niego bowiem wypada, że w przeciągu lat siedmiu, fundusz umorzenia zaspokoił 20 milionów długu, to jest trzecią część całego naszego długu.

— Król Jmć, wydanym rozkazem, uorganizował stany prowincyonalne prusko-saskiey prowincyi, która się dzieli na sześć okręgów elektoralnych. W klassie wieśniaków, dosyć jest mieć czterdzieści morgów magdeburskich w okręgu turyngiyskim, ażeby mieć prawo głosu, w innych zaś okręgach, potrzeba w tém celu mieć osiemdziesiąt morgów magdeburskich.

— Na ostatniem zgromadzeniu powszechném księgarzy, znaydujących się w Lipsku, księgarz *Perthes* z Hamburga, zabrał głos, i oświadczył, że płody literackie, które trapiły niewinność i kaziły obyczaje, przestały niejako ukazywać się od pewnego czasu, że jednak nowa zgroza w tym rodzaju świeżo się zjawiła: dla zapobieżenia przeto ile można jey skutkom, postanowił nie wrócić wydawcy exemplarzy, które otrzymał, lecz proponuje zgromadzeniu zabrać je dla zniszczenia. Przytomny temu wydawca, chciał się bronić; lecz powszechne oburzenie wzbroniło mu tego, i postanowiono: „zabrać exemplarze, dla zniszczenia ich na„ zajutrz w gmachach birży” co w istocie też nastąpiło. Ułożono się także postępować równie odtąd zawsze w podobnym razie, a kassa spólna birży ponosić będzie wszelkie wydatki.

Francya.

Paryż dnia 2 lipca.

(Journal de St. Petersbourg.)

Birża Paryzka w sobotę d. 30 czerwca. — Pięć od sta, 102 fr. 50. — Trzy od sta, 71 fr. 45. — Pożyczka Królewsko hiszpańska, 59¾. — Pożyczka haytańska, 675 fr.

— Postanowieniem Królewskiém pod d. 27 czerwca, zwołane są na sierpień rady: okręgowe i jeneralne departamentowe.

— Ostatni *biuletyn praw* zawiera prawo względem postanowienia budżetu rozchodów i przychodów na r. 1828, zatwierdzonego przez Króla d. 21 czerwca. Podług etatów przyłączonych do tego prawa, przychody mają wynosić 924,410,361 fr., dochody zaś 922,711,602 fr. Pozostaje z przychodów 1,698,759 fr. — Kontrybucya ziemska z departamentu Sekwany na r. 1828, jest 8,994,694 fr. 43 centymy; kontrybucya zaś od dusz i ruchomości: 5,472,394 fr. a drzwiowe i okienne: 1,471,885 fr.

— Komitet grecki w Paryżu, który już posłał przed trzema tygodniami, 30 tysięcy fr. dla kommissyi żywności w Napoli, posłał jey znowu 50,000 fr., z których 20,000 fr. dostarczył komitet Paryzki, a 10 tysięcy, komitet Genewański i Niemiecki. Tenże komitet posłał równie posiłki dla Samiyczyków, którzy powinni się spodziewać, jak zwykle, stania się pierwszym przedmiotem ataku floty ottomańskiey. P. *Féburier*, który się już odznaczył w obronie tey potrzebney wyspy, i nie wahał się na nię powrócić, pomimo okropnych wypadków zaszłych w Morei, odwiózł te posiłki.

— P. *Gambart*, w nocy z d. 21 czerwca w Marsylii, i P. *Nicollet*, w nocy z d. 22 tegoż miesiąca w Paryżu, odkryli nowego kometę, bardzo małego i gołym niedoyrzanego okiem. W nocy z d. 21 znaydował się on przy gwieździe *epsilon* w konstellacyi kassiope, pod 2 godzinami i 2 minutami wznoszenia się prostego, a 65° i ½ zboczenia północnego.

Paryż dnia 3 lipca.

(z Gazety Warszawskiey).

Dnia 25 czerwca zawinęła do *Marsylii* galiota *Unicorn*, i przywiozła list od Lorda *Cochrane* do towarzystwa przyjaciół Greków. Kapitan rzeczoney galioty zapewnia, iż Lord *Cochrane* zabrał lub zatopił dwa brygi tureckie, i że interessa Grecyi wzięły znowu pomyślny obrót. Na teyże galiocie przybył synowiec Lorda *Cochrane*, wysłany po pieniądze i różne potrzeby. Oddalił się w końcu maja z okolic *Aten*, a wiadomości jego nie są tak smutne dla Greków, jak je gazety ogłosiły. Odbywa teraz kwarantannę. Odwiedzili go członkowie towarzystwa przyjaciół Greków w *Marsylii*.

Piszą z *Tulonu* pod d. 23 czerwca: „Galiota *la Torche*, która wypłynęła ziąd d. 5 b. m. dwoma dniami przed dywizyą, zostającą pod rozkazami kapitana *Collet*, przybyła d. 11 do *Algieru*. Dowódca jey, wysiadłszy na ląd, oddał Panu *Duval*, konsulowi naszemu przy deju, listy, które miał z sobą; Konsul pod pozorem odwiedzenia dowódcy, przyszedł ulokować się na jego statku, i tym sposobem uniknął złego obeyścia się. na jakie był wystawiony. Dey, który, jak zapewniają, nie mógł sobie wyobrazić, iżby *P. Duval* zdołał znaleść sposób przesłania swych zażaleń do tronu *Karola* X, zostawał w zupełney pewności, ciesząc się spokoynie przyjemnością zemsty; dla tego też pozwolił Panu *Duval* udać się na statek *la Torche*. Skoro nie uyrzał go więcey z powrótem i skoro się dowiedział, iż galiota odpłynęła dla zatrzymania się w mieyscu bezpieczném od wystrzałów z bateryy, żałował mocno swego zbytecznego zaufania, i wściekał się ze złości, gdy w kilka dni później przybyła dywizya *Colleta* i zajęła stanowisko, zamykające port zupełnie. Pan *Duval*, który przeprowadzony został na okręt dowódcy, zostawił (jak słychać) w *Algierze* swoje dwie córki i zięcia, wnoszą, iż ci oddali się pod opiekę innych ajentów europeyskich. Dodają, iż Dey odpowiedział z pewnym rodzajem zuchwalstwa na pierwsze propozycye, jakie uczynił mu Pan *Collet*: iż oświadczył nawet żal, że nie zatrzymał Konsula w zakładzie. Zaszczytem i szczęściem jest dla potęgi morskiey francuzkiey, iż wyprawa ta była przygotowaną z takim pośpiechem, a cel jey ukryty z taką tajemnicą, iż Dey nie mógł wiedzieć o rozporządzeniu rządu naszego, i że ani jeden korsarz nie wyszedł z portu dla umknięcia przed okrętami wojennemi francuzkiemi. Galiota *la Torche* wypłynęła d. 16 z *Algieru* i przybyła tu wczora z powyższemi wiadomościami, które natychmiast posłano sztafetą do *Paryża*. Dziś korweta *Hekla* zawinęła tu wracając z *Alexandryi*, w Egipcie, którą opuściła d. 18 b. m., znayduje się na niey Pan *Drovetti*, jeneralny Konsul francuzki."

— Dnia 4 —

(z teyże gazety.)

Minister morski zawiadamiając jeneralnego kommissarza żeglugi w *Havre*, o wydaniu przez Francyą woyny Dejowi Algierskiemu, doniósł mu oraz, iż celem zapobieżenia przypadkom, jakichby mogły doznać okręty francuzkie, idące się z Oceanu Atlantyckiego na morze Śrzodziemne, ma bydź ustanowiony konwoy ochronny, między *Kadyxem* a *Marsylią*.

Dowiadujemy się z *Tulonu*, iż wszelkie przedsięwzięto kroki, aby schwytać wracającą z *Alexandryi* korwetę Algierską, i że środki zaradcze mające Francuzów i ich własności zabezpieczyć od napadu, zostały nakazane, i równie prędko jak skutecznie dopełnione.

Według listu z *Marsylii* pod dniem 23 z. m. Dey Algierski rości do Francyi pretensye, z powodu sprawy *Natana Bacry*, i 7 milionów, które Francya w roku 1820 zapłaciła, a których jednak ani rząd Algierski, ani poddani jego nie otrzymali, oraz z powodu szańców, które Francuzi w porcie *Eale*, leżącym przy *Bona* między *Algierem* i *Tunis*, i na mocy traktatów należącym od dawna do Francyi, wysypali; nakoniec z powodu niepłacenia haraczu przez kraje zostające pod opieką Francyi. Dey znieważył Pana *Duval*, konsula francuzkiego, gdy podczas rozmowy o powyższych okolicznościach, rzucił mu swóy wachlarz na twarz, i kazał mu się oddalić. Inny list tegoż dnia pisany z *Marsylii*, wyraża: „Kroki nieprzyjacielskie z *Algierem* już się zaczęły. Algierczykowie dali pierwszą zaczepkę, strzelając do galioty *la Torche*, którey oddział okrętów z *Tulonu* przybył w sam czas na pomoc."

Jedna z gazet Lugduńskich pisze: „Wysłana przeciw *Algierowi* potęga morska nie jest dostateczną do pozyskania żądanego zadosyćuczynienia. Od czasu, jak Lord *Exmouth* odwiedził Deja Algierskiego, osadzono tameczne szańce 600 działami. Nie zdaje się, aby okręty francuzkie mogły się tam zbliżyć i strzelać do miasta. Wypadałoby zatém wylądować; lecz woysko nie wsiadło na okręty."

— Dnia 6 —

(z teyże gazety.)

Onegday wieczorem Xiąże *Talleyrand* miał prywatne wysłuchanie u Króla Jmci.

Tuteyszy *Monitor* donosi z *Rzymu* pod d. 22 czerwca, iż choroba Oyca ś. czyni zatrważające postępy, i wzmaga się coraz bardziey. Całe duchowieństwo błaga Wszechmocnego o zachowanie drogiego życia Jego Świątobliwości. Woyna przeciw Algierowi sprawiła wielką radość w *Rzymie*; nie tylko bowiem mieszkańcy kraju Papiezkiego, ale wszystkich prawie krajów Włoskich wiele cierpieli od tych rozboyników morskich.

Słychać, iż w *Montreuil* spadł grad, tak wielki, iż niektóre ziarna ważyły półtora funta.

Anglia.

Londyn dnia 30 czerwca.

(Journal de St. Petersbourg).

Wieść o przywróceniu cenzury we Francyi, nie sprawiła dotąd żadnego skutku na papierach; to pewna jednak, że się przyczyni do przyśpieszenia ich podskoczenia: bo ci, którzy tu mają

naywięcey wpływu w birży, rozumieją, że cenzura jest nową rękoymią subtelności interessów francuzkich, i że papiery tego kraju, wolne teraz od wpływu dziennikarzy, zawsze prawie nieświadomych, a często niechętnych, dóydą do tey wysokiey ceny, do jakieyby je podniosła, ciągle wzrastająca pomyślność Francyi, i mała wartość pieniędzy po wszystkich targach Europeyskich, gdyby innemi przyczynami nie była wstrzymaną.

— Panna *Turner*, którey małżeństwo z G. *Wakefieldem* zostało teraz rozwiązane aktem parlamentu, ma, jak słychać, oddać swą rękę i majątek, wynoszący przynaymniey 600,000 fun. szt., Panu *Leigh*, sławnemu wędrownikowi, którego posiadłości przytykają do majątku Panny *Turner*.

— Pewny szlachcic, przybyły niedawno z Egiptu, donosi, że basza tego kraju uzbraja 65 statków woyennych, pomiędzy któremi liczą 2 okręty liniowe i wiele fregat większych. Piękne nadbrzeża Nilu, są w tey chwili trapione wielką nędzą, z przyczyny opłat niezmiernych, nałożonych przez naczelnika rządu na wszystkie produkta, składające się mianowicie z bawełny, zboża i ziarna grubego, zwanego *dhora*. Ostatni ten artykuł, jest wysyłany do wszystkich portów Barbaryi, począwszy od Alexandryi do ciasniny Gibraltarskiey. Bawełna wysyła się do Francyi i Anglii. Lecz, że nie ma tak wysokiey ceny, jak wprzódy, okazało się więc wielkie *deficit* w kassie baszy.

Londyn dnia 3 lipca.

(z Gazety Warszawskiey.)

Mowca Izby Niższey na czele kilku członków teyże Izby, wezwany przez Marszałka, udał się wczora o wpół do 3ciey po południu do Izby Wyższey, dla usłyszenia rozkazu Królewskiego względem odroczenia obrad Parlamentu. W ogólności mało było członków obecnych w obu Izbach; nie znaydował się żaden Biskup. Przeczytano naypierwiey Królewskie zatwierdzenie 24 bilów, między któremi są oba bile, tyczące się zboża, złożonego w szpichrzach pod zamkiem, i średniey jego ceny. Kommissyą, mającą sobie polecone odroczenie Parlamentu, składali następujący Parowie: Lord Kanclerz, Arcy-Biskup Kantuaryyski, *Shaftesbury*, *Harrowby* i Vice Hrabia *Goderich*. Lord Kanclerz ogłosiwszy rozkaz Królewski względem odroczenia Parlamentu, przeczytał następującą przemowę:

„Milordowie i Mości Panowie! Mamy zlecenie oświadczyć WPanom zadowolenie Króla Jmci, iż gorliwość WPanów w ułatwieniu interessów krajowych podaje N. Panu możność uwolnienia WPanów od obowiązku znaydowania się w Parlamencie. Kazał nam Król Jmć podziękować WPanom za summy, uchwalone na opędzenie wydatków, i razem zapewnić WPanów, iż N. Pan wydał rozkazy, aby stan skarbu jak naytroskliwiey rozpoznano, celem zmnieyszenia wydatków, ile się to zgadza z publiczną służbą, interessem, honorem i kredytem narodu. Milordowie i Mości Panowie! Król Jmć jest przekonany, iż cieszyć się będziecie ze stopniowego powiększania robot w obwodach rękodzielniczych. Ma oraz Król Jmć nadzieję, iż lubo obrady WPanów względem praw zbożowych podczas teraźnieyszego posiedzenia, nie pozyskały żadnego stanowczego wypadku, wkrótce jednak po zaczęciu następnego posiedzenia, będą wniesione i doprowadzone do celu, który życzenia i prawdziwe interessa wszystkich klass poddanych Króla Jmci, zaspokoi.“

Obrady Parlamentu zostały odroczone do 21 sierpnia.

— Dnia 6 —

Wczora trzeci raz w tym tygodniu odprawiła się rada u Pana *Canning*. Posłowie Rossyyski, Austryacki, Francuzki i Portugalski naradzali się dnia 4 b. m. z Lordem *Dudley*, a potém odwiedzili Pana *Canning*. Dziś Poseł Francuzki miał czynność w wydziale spraw zagranicznych.

Xiążę *Argyll* otrzymał urząd Kanclerza Szkocyi po zmarłym Xięciu *Gordon*. Według Gazety *Times* rozchodzi się pogłoska, iż Pan *Canning* obeymie znowu Ministeryum spraw zagranicznych, a Xiążę *Portland* teraźnieyszy jego urząd. Margrabia *Landsdown* ma bydź ministrem spraw wewnętrznych; Lord *Holland* ma także weyść do Ministeryum. Gazeta *New-Times* przyznaje wprawdzie, iż wkrótce mogą zayść odmiany w Ministeryum, lecz nie w sposobie wskazanym przez Gazetę *Times*.

N i e m c y.

Od brzegow Menu dnia 9 lipca.

(z Gazety Warszawskiey).

Królestwo Ichmość Bawarscy przybyli d. 4 b. m. do *Anspach*. Wieczorem tego dnia mieszkańcy miasta oświecili domy swoje.

Między Rządami Badeńskim, Hesko-Darmstadskim, Nassauskim i kilku innemi mnieyszych krajów Niemieckich, rozpoczęły się układy w celu ułatwienia stosunków handlowych.

N i d e r l a n d y.

Bruxella d. 8 lipca.

(z Gazety Warszawskiey.)

Dziennik Antwerpski donosi z *Rzymu*, iż naygłównieysze trudności do zawarcia konkordatu zostały uprzątnione, i że wkrótce spodziewać się wypada ogłoszenia tegoż konkordatu.

W ł o c h y.

Od granic Włoskich d. 21 czerwca.

(z Gazety Warszawskiey).

Król Jmć Neapolitański, chcąc okazać woysku dowod swoich łaskawych zamiarów, mianował swego starszego syna, Xięcia Kalabryi, naczelnym wodzem woyska lądowego, wyjąwszy gwardyą Królewską i halabardników, którzy zostają zawsze pod bezpośredniemi rozkazami Monarchy.

— Dnia 1 lipca. —

Dnia 25 czerwca odprawił Oyciec S. tayny konsystorz na Watykanie. Potwierdził 11 Biskupow, i po krótkiey przemowie, ogłosił wyniesienie X. *Nasalli*, byłego Nuncyusza przy seymie Szwaycarskim i X. *Giansaverio d' Isoard*, Dyakona *Sacra Rota*, na dostoyność Kardynalską. Oświadczył nakoniec zamysł odprawienia w kaplicy Papieżkiey uroczystych exekwiy za duszę zmarłego Króla Portugalskiego *Jana VI*.

Od dnia 1 stycznia do 22 czerwca r. b. zebrano 52,944 skudów na restauracyą kościoła ś. *Pawła* w *Rzymie*. Za staraniem Kawalera *Genotte*, sprawującego interessa Cesarsko-Austryackie przy Stolicy ś., zebrano w kraju Austryackim 32,901 skudów. Ogólna składka tym celem złożona, wynosi już 358,826 skudów.

Niedawno blisko *Otranto* spostrzeżono na morzu nieżywego wieloryba z rodzaju naywiększych. Mieszkańcy nadbrzeżni wyciągneli tłuszcz z mięsa jego, ile nie było zgniłém, a szkielet oddali do Królewskiego muzeum zoologicznego w *Neapolu*.

H i s z p a n i a.

Madryt dnia 23 czerwca.

(Journal de St. Petersbourg.)

Powrót dworu do Madrytu, zapowiedziany jest urzędowie na 26 b. m.; pobyt jego tu będzie bardzo krótki.

— Niedowiedziano się jeszcze, aby woysko obserwacyyne rozpoczęło jaki ruch wsteczny, lubo zdaje się nie podlegać żadney wątpliwości, że rozkazy na powrót wewnątrz kraju, wysłane zostały do jenerała *Sarsfield*.

— Jenerał *O'Farill*, który oddawna mieszka w Paryżu, dokąd się schronił dla tego, że był ministrem woyny za Józefa Bonapartego, został przywrócony do swoich zaszczytów woyskowych. Xiądz *d'Arcé*, były arcy-biskup Saragoski, także dla podobney przyczyny osiadły w Paryżu, ma bydź, jak słychać, także wezwanym, do kierowania jaką dyecezyą, albo przynaymniey, za

rzecz pewną głoszą, że weydzie do rady stanu, i powróci do zaszczytu orderu Karola III wielkiego krzyża.

— Pewny kanonik z Toledu, otrzymał zlecenie udania się do Katalonii, i rozpoczęcia tam śledzenia przyczyn, utrzymujących rozruchy w tey prowincyi. Już podobne zlecenie otrzymał P. *Lezama*, wyższy urzędnik w ministeryum łaski i sprawiedliwości; lecz nie zdaje się, aby w swoim rapporcie dostarczył rządowi wszystkich objaśnień, jakich ten wymagał.

— Xiążę *San Carlos* mianowany został posłem do Paryża.

— *Dnia 25 czerwca* —
(z Gazety Warszawskiey).

Każdy zaymuje się tu jeszcze interessem Biskupów Kolumbiyskich. Słychać, iż tym celem odprawi się Concilium narodowe pod przewodnictwem Arcy-Biskupa Toledańskiego. Wreszcie postanowienia rządu naszego są dzielne. Mówią, iż sprawujący interessa nasze w *Rzymie* został odwołany, a sprawujący interessa Papiezkie przy Dworze naszym miał otrzymać paszport do wyjazdu. Rada Kastyliyska oświadczyła, iż Król Jmć może również mianować Biskupów do dyecezyy, które już Oyciec S. osadził. Rada Indyyska nie podała jeszcze zdania swego. Z drugiey strony niektóre osoby twierdzą, iż Pan *Calomarde* ubłagał Monarchę, i że posłano gońca do X. *Tiberi*, Nuncyusza Papiezkiego, skłaniając go do przybycia do Hiszpanii.

Lazarety w Estremadurze i Andaluzyi napełnione są choremi żołnierzami z woyska obserwacyynego.

Od granic hiszpańskich 1 lipca.

Margrabiowie *Chaves* i *Silveira*, oraz Nuncyusz Papiezki, znaydowali się jeszcze d. 28 czerwca w *Bajonnie*, Nuncyusz mieszka w domu wieyskim *Marac*.

Donoszą z *Pampeluny* pod d. 23 czerwca, iż z powodu ciągłych rozruchów w Katalonii i Arragonii, wyszła d. 21 odezwa do wszystkich dobrych Hiszpanów, aby wytępili łotrów.

Herszt powstańców *Estanys* zatrważa spokoynych mieszkańców w górach. W *Mancha* miała się pokazać nowa banda konstytucyonistów.

PORTUGALIA.

Lisbona dnia 16 czerwca.
(z Gazety Warszawskiey.)

Dzisieysza gazeta tuteysza ogłosiła dwa postanowienia Królewny Rejentki, względem tymczasowego mianowania ministra morskiego *Noranha* ministrem przychodów i skarbu, a jenerała *Saldanha* ministrem spraw zagranicznych.

Major *Don Manuel de Lima Berreda Praça* popłynął do *Rio Janeiro*, z listami (jak słychać) od nowego ministeryum do *Don Pedro*.

Mówią o mocném poróżnieniu między Panem *A'Court* i jenerałem *Clinton*.

TURCYA.
(z Gazety Warszawskiey.)

Dostrzegacz Austryacki z d. 3 lipca umieścił następujące wiadomości z Grecyi:

Listy z *Korfu* pod d. 7 czerwca wyrażają: „Odebrany w tey chwili list z *Zante* pod d. 2 b. m. donosi, iż na tey wyspie d. 31 maja po południu zawiadomiono przez znaki o pokazaniu się okrętów tureckich. Nazajutrz zrana widziano tamże wspomnione okręty, i poznano, iż to była flotta turecka; składała się z 27 okrętów, a mianowicie: 1 okrętu liniowego, 8 fregat, 12 korwet, 4 brygów i 2 galiot; krążyła przez ten dzień cały przy brzegach Morei. Lord *Cochrane*, który wówczas z fregatą *Hellas* znaydował się między *Skrofami* i *Patras*, opuścił to stanowisko za zbliżeniem się flotty tureckiey, i zostawał przez całe popołudnie między *Skrofami* i kanałem *Itaki*. Dnia 2 b. m. zbliżyła się flotta turecka do warowni *Tornese*; Lord *Cochrane* bardziey się jeszcze oddalił od tego stanowiska, które d. 1 b. m. zaymował; ani statek parowy *Karteria*, ani żadne inne Greckie okręty nie były przy nim; zabrane zaś przez siebie zdobycze trzymał ciągle Lord *Cochrane* poza swoją fregatą. Skoro dowiedziano się w *Zante* o przybyciu flotty stambulskiey, natychmiast komitet Grecki, znayduiący się tamże, wysłał dwóch śpiesznych gońców do Lorda *Cochrane* z zawiadomieniem go o tém. Synowiec Lorda *Cochrane* przybył d. 31 maja do *Zante*, zkąd po odbytey kontumacyi ma się udać, jak słychać, do *Marsylii*. Statek parowy joński *Sir Frederick Adam*, który d. 5 b. m. wypłynął ztąd do dalszych wysp jońskich, spotkał w tymże dniu niedaleko wyspy *Paxos*, 18 okrętów wojennych, należących do flotty stambulskiey. Dowódca statku parowego zapytany przez Turków, *kto jest*? gdy odpowiedział, iż do rządu angielsko-jońskiego należy, uzyskał zaraz wolność odbywania dalszey podróży; przed oddaleniem się atoli był jeszcze badany, czyli nie wiedział, gdzieby się teraz Lord *Cochrane* znaydował, gdyż okręty tureckie mają rozkaz, aby go wyśledziły.”

Późnieyszy list z *Korfu* pod dniem 10 czerwca, wyraża: „Statek parowy *Sir Friderik Adam* wrócił do tuteyszego portu, zamiast o godzinie 5ciey, dopiero o 10 w nocy; przyczyną tego opóźnienia było, iż Turcy mniemając, że bandera angielska jest tylko podstępem, strzelali do niego, co zmusiło go do oddalenia się dla bezpieczeństwa w okolice *Santa-Maura*.”

Z *Zante* odebrany list pod d. 7 czerwca donosi, iż flotta turecka prawie zupełnie z tamtych okolic odpłynęła. Niewiedziano także nic o fregacie *Hellas*. Późnieyszy list pod d. 12 czerwca donosi, iż Lord *Cochrane* wrócił do *Poros*.

Pułkownik angielski *Gordon* przybył d. 7 czerwca do wyspy *Zante*, i jest oburzony na Greków z powodu wiadomego niedotrzymania Turkom kapitulacyi, zamyśla on wrócić do Europy; tamże przybyli z Grecyi officerowie Bawarscy i wkrótce udadzą się do oyczyzny swojey. O pułkowniku *Heidegger* mówią, iż popłynął do wyspy *Milo*, celem szukania starożytności.

Kurs wileński na asygnaty od dnia 8 julii: rub. srebr. 3 rub. 77½, imperyał 37 r. 75 k.

Obserwacye meteorologiczne.	*Czas obserwacyi.*	*Wysokość Barom.*	*Wys. Ther. Réau.*	*Wiatry.*	*Odmiana w powiet.*
	d. 11 godz. 3 wiecz.	27 cal. 11,5 lin.	+ 18,25 stopni	Północno Zach.	Pochmurno
	d. 12 — — —	27 — 11,2 —	+ 18,75 — —	Północny	Pogoda.
	d. 13 godz. 5 zrana.	27 — 11,7 —	+ 11,25 — —	Północny	Pogoda.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Woiennego Gubernatora.
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 82.

Wilno dnia 15 Lipca v. s. 1827 Roku.

Roku 1827 junii 30 dnia, w protokule Rządu Gubernialnego Litewsko-Wileńskiego zapisano.

Rząd ten, wysłuchawszy Ukazu Rządzącego Senatu, pod dniem 3 przeszlego junii N. 1591, w którym wyrażono: Rządzący Senat wysłuchawszy: *naprzód* przełożoney dla należytego wypełnienia przez P. Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, Senatora i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza *Dołhorukowa*, kopii Opinii Rady Państwa w brzmieniu następującém: Rada Państwa na Departamencie spraw cywilnych i duchownych, i na Powszechném Zebraniu, rozpatrywała sprawę, wprowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości dla różności zdań, nastałey na Powszechném Zebraniu Departamentow Sankt Petersburskich Rządzącego Senatu o prawności urodzenia małoletniego *Antoniego Parczewskiego*. Rada Państwa, znaydując w tey rzeczy zgodne z prawidłami zdanie Ministra Sprawiedliwości i zgadzających się z nim Senatorów, postanowiła: we wszystkich częściach je potwierdzić, z odmianą tylko co następuje: 1) Wszystkie osoby, osądzone na więźę, na mocy Naymiłościwszego Manifestu, dnia 22 augusta przeszłego 1826 roku nastałego, od tey kary uwolnić. 2) Adwokata *Łopattę*, któremu zabrania się spełniać obowiązek za umieszczenie w głosach uszczypliwych wyrazow, i za nieprzystoyne w Sądzie odpowiedzi, na mocy tegoż Naymiłościwszego Manifestu, od obowiązku nie usuwać, ale zalecić mu, iżby ciesząc się Naywyżey darowaną łaską, na przyszłość w odbywaniu tego obowiązku postępował zgodnie z prawami, niewychodząc z prawideł przez nie przepisanych. 3) Assesora Sądu Głównego Wileńskiego *Rodkiewicza*, i innych jego członków, od naznaczonego pieniężnego sztrafu uwolnić, na osnowie powyższego Naymiłościwszego Manifestu. Na tey Opinii napisano: Jego Cesarska Mość, nastałą Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy o prawności urodzenia małoletniego Antoniego Parczewskiego Naywyżey potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey*. Sankt Petersburg 19 maj 1827 roku. I *powtóre*, uczynioną sprawkę, z którey okazuje się: w 2gim Oddziale Departamentu 5tego Rządzącego Senatu, było dzieło śledztwienne, przedstawione przez Zastępującego mieysce Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, tameczпego Wice-Gubernatora *Horna*, o Podkoniuszym Litewskim *Pawle Bulharynie*, Plenipotencie jego Radcy honorowym *Wawrzyńcu Hulewiczu*, Karmerjunkrze *Hrabi Stanisławie Tyszkiewiczu*, o jego żonie *Kazimierze* i Plenipotencie ich Szambelanie *Kalixcie Komarze*, osądzonych za niesprawiedliwe wprowadzenie przez nich wątpliwości, i uczynione z nich przez Komara doniesienie, jakoby Podpółkownik *Ignacy Parczewski* niema prawego syna Antoniego, takoż o Adwokatach Sądow Wileńskich: *Janie Łopacie* i *Janie Kotwiczu*, oddanych pod Sąd za umieszczenie przez nich, w podawanych ze strony Bulharyna i Tyszkiewiczów do mieysc urzędowych pismach, wyrażeń, obrażających honor Parczewskiego i podpierających powiadomie Komara, co do pochodzenia syna Parczewskiego. Oprócz tego z nich Łopatta i za nieprzystoyne Sądowi Grodzkiemu Wileńskiemu na punkta zapytań odpowiedzi, rownież i o zaszłych w tey sprawie w Sądzie Głównym nieporządkach, dzieło to, dla nastałey w 2gim Oddziale 5tego Departamentu różności zdań, weszło na rozpatrzenie do Powszechnego Zebrania Departamentow Sankt Petersburskich Rządzącego Senatu, w którém także wynikły różne zdania. Na skutek czego przedstawione zostało do P. Ministra Sprawiedliwości na konsultacyą. P. Minister Sprawiedliwości, Jenerał piechoty i Kawaler Xiążę Dymitr Iwanowicz *Łobanow-Rostowski*, w daném w tey sprawie Powszechnemu Zebraniu Rządzącego Senatu 3 lutego 1826 roku, przełożeniu, wyraził: 1) W odbytém przez Sąd Grodzki Wileński śledztwie, głównemi zaniedbaniami nazywa się to, że jedni świadkowie byli examinowani bez przysięgi, drudzy doprowadzani do przysięgi bez obecności stron. Jakowe czynności, chociaż i rzeczywiście nie są zgodne z processami woyskowemi, w Guberniach Wielkorossyyskich exystującemi; ale gubernia Wileńska zostaje na prawach osobnych, z których w Statucie Litewskim Artyk. 6. Rozd. 11. i podług Konstytucyi 1726 roku, o śledztwach postanowiono: „examinować świadkow stanu szlacheckiego pod sumnieniem; ludzi zaś stanu prostego pod przysięgą;” i tegoż Artyk. w § 2 powiedziano: „Strony, w czasie takich zapytań i badań, nie powinny znaydować się przy śledzących; a podług tych prawideł, w tameczпym kraju istniejących, powyższe czynności niemogą być poczytywanemi za opuszczenia. Nad to oprócz zapytywanych bez przysięgi 36 osob szlachty i osob duchownych, i oprócz powalnego obysku uczynionego z 79 mieszkańców sąsiedzkich, było i pod przysięgą zapytywano 19 osob, tychże samych, do których odwołał się obwiniający Bulharyn w prośbie 1817 lutego 5 dnia; wypada, że samych przysięgłych świadków dosyć było dla przekonania, iż młodzieniec, o którym śledztwo odbywało się, jest tenże sam, który rodził się z żony Parczewskiego, a nie przybrany obcy. Chociaż pomieniony Bulharyn, po wyexaminowaniu tych ludzi, nazywa niezgodném z prawidłami i to, że pytani byli pod przysięgą służący Parczewskiego, których, podług prawa, na świadkow za Panow swoich przyymować niekazano: ale ponieważ sam Bulharyn w powyższey prośbie żądał mianowicie, iżby wczasie śledztwa examinowani byli ludzie, ktorzy znaydowali się blisko Parczewskiey na usługach, i mieszkali w domu Parczewskich; takoż i podług prawa względem spraw kryminalnych Rozd. 11 Artyk. 62, postanowiono w tych słowach: „Śledzący powinni udać się na mieysce, gdzie zdarzył się wypadek, i tam wywiedzieć się od nayblizszych sąsiadow, szlachty, samych panow, ich rządcow, sług, włościan;” więc podług tego, examinowanie ludzi na usługach u Parczewskiey, wczasie jey ciąży, przy urodzeniu i chrzcie jey syna znaydujących się, i osobiście wszystko to widzących, zrobiono zgodnie z prawem i życzeniem samegoż obwiniającego, który, podług tego już teraz odrzucać ich wyznania niema prawa. Dlaczego i należy zgodnie z Opinią 28 PP. Senatorów, potwierdzić pierwszy punkt dekretu Sądu Głównego w tém, iżby żądanie Bulharyna o naznaczenie nowego śledztwa, zostawić bez uwagi. 2) Dowody poszczególnie wypisane w Opinii trzech PP. Senatorów Departamentu 5go i te uwagi, które w Opiniach 11 PP. Senatorów zostały wyrażone, zawierają w sobie zupełne, jasne i bardzo dostateczne przekonanie o tém, że syn Parczewskiego Antoni, teraz w życiu będący, jest ten sam, który rodził się z jego żony Katarzyny z domu Żukowskiey; dla czego należy, zgodnie z Opinią 28 PP. Senatorow, potwierdzić drugi punkt dekretu Sądu Głównego w tém, iżby wprowadzoną wątpliwość o jego urodzeniu, jako nie mającą zasady, zostawić bez uwagi i uznać go za rzeczywistego syna Podpółkownika Parczewskiego i jego żony Katarzyny; o czem dla wiadomości dać znać wszystkim tym urzędom i osobom, do których to się ściąga, a oskarżenia, głosy i prośby, które rzucały tę wątpliwość, zniszczyć i z aktów wyeliminować. 3) Przez doniesienia Szambelana Komara Hrabi Tyszkiewicza, żony jego i podkoniuszego Bulharyna, Podpółkownik Parczewski był obwiniony o zamiarę cudzego dziecięcia zamiast swojego, które rodziło się nieżywem, umyślnie, ażeby przywłaszczyć przez ten fałsz majątek Żukowskiego, i o co na ich żądanie i ta sprawa kryminalna odbywała się, jako o pos

stępek fałszywy. Jakowy występek, jeśliby był rzeczywiście uczyniony i dowiedziony, poddałby Parczewskiego karze podług Artyk. 6go nadanego Stanowi Szlacheckiemu Dyplomatu, i podług punktu 2go Artyk. 16go Rozd. Igo Statutu Litewskiego, z których w pierwszym kazano, za fałszywe postępki pozbawić dostoyności Szlacheckiey, a w ostatnim postanowiono, za sfałszowanie dokumentow i odmienienie pieczęci dla swojey korzyści, pozbawić życia. Ale ze wszystkich dowodow widocznie okazuje się, że Parczewski nieczynił zamiany dziecięcia cudzego na mieyscu swojego, i korzyści w otrzymaniu przez ten podstęp majątku, niemiał jeszcze wówczas na celu; gdyż syn jego urodził się w tym czasie, kiedy właścicielka tego majątku, córka Żukowskiego, była jeszcze w życiu. Zatem i ten postępek kryminalny, rzucony na niego niesprawiedliwie i jedynie z widokow korzyści, jak i Bułharyn w prośbie 1819 junii 3 napisał: iż on przedsięwziął dowieśdź dla usunięcia od sukcessyi Antoniego Parczewskiego; a na takie przypadki w konstytucyi 1726 roku, xiędze 6tey na str. 432, postanowiono: „Za podrobienie albo sfałszowanie karać śmiercią; na rzucającego zaś, lecz dowieśdź niemogącego, naznacza się takaż kara;" a w Konstytucyi 1699 roku xiędze 6tey str. 34, między innemi postanowiono; „ci, którzy opisują kogo w oświadczeniach, ale niedowiodą, powinni bydź ukarani tysiącem kop groszy litewskich i siedzieć in fundo przez pół roku." Chociaż obwiniający usprawiedliwiają się przez to, że uczynili to oskarżenie dla tego, iż jakoby w xięgach metrycznych był nieporządek, i o urodzeniu tego dziecięcia w raportach do Zwierzchności duchowney nie było wyrażono; ale to uniewinienie się okazuje się bydź niesprawiedliwém: gdyż oni podali skargi w końcu 1816 i na początku 1817 roku, a niedbalstwo w raportach xiędza okazał Bułharyn i wyraził w prośbie 1819 roku apryla 14 dnia. Zatém te zaniedbania, jako wówczas jeszcze niewiadome, nie mogły służyć za fundament do oskarżenia i zupełnie w niem nie są wspomniane; wypada, iż nie ma żadney prawney przyczyny do uwolnienia ich od tey kary, jaka podług praw, za taki postępek jest naznaczona. Dla czego, chociażby należało na Komara, Hrabię Tyszkiewicza, żonę jego i Bułharyna przeznaczyć tę karę, pod jaką oni podciągali Parczewskiego, i pozbawiwszy ich dostoyności ślacheckiey, zesłać do Syberyi; ale ponieważ w poźnieyszym czasie zrzekli się oni od dalszych dowodzeń tego występku, więc zgodnie z Opinią 11 PP. Senatorów, należy tylko potwierdzić dekret Sądu Głównego w punktach 3cim, 4tym i 7mym, zawierający się w tém, iżby Szambelana Komara, Hrabię Tyszkiewicza i Podkoniuszego Bułharyna, osadzić w wieży in fundo: Komara na rok, a Hrabię Tyszkiewicza i Podkoniuszego Bułharyna, każdego na pół roku, i uzyskać z każdego po tysiąc kop groszy litewskich, a od Komara dwa tysiące, i żeby Hrabinię Tyszkiewiczową, która powinna była zgadzać się na rozporządzenie swojego męża, od kary uwolnić. 4) Przez Naywyżey potwierdzone postanowienie Komitetu PP. Ministrów 1819 lutego 11 dnia, rozkazano: „iżby wyższe mieysca Sądowe w dekretach swoich mianowicie wyrażały, czy utwierdzają lub kassują dekreta niższych urzędow, a jeśli kassują, więc dla czego mianowicie." Na mocy czego należy wspomnieć w rozwiązaniu Rządzącego Senatu i o innych punktach dekretu Sądu Głównego, czy utwierdzają się one, albo dla czego odmieniają się, mianowicie punkt 5ty tegoż dekretu, którym naznaczono: żeby Hrabia Tyszkiewicz, który napisał w swojém objaśnieniu pogróżki zemsty na Podpółkownika Parczewskiego, złożył pewną porękę, należy odmienić dla tego, że ponieważ Parczewski już umarł, więc i dalsze zabezpieczenia przez porękę życia jego, teraz nie są potrzebne. Punkt 13ty dekretu Sądu Głów., którym adwokata Łoppatę, za napisanie i umieszczenie w głosach drukowanych słów i wyrażeń honor krzywdzących, i za dawane odpowiedzi z dotkliwością i nieuszanowaniem dla urzędu sądowego, osądził tylko do wytrzymania w wieży wyższey przez sześć niedziel, dopełnić zgodnie z Opinią 11 PP. Senatorów tém, żeby na osnowie Konstytucyi 1764 roku, w którey postanowiono: „ponieważ adwokaci z ujęciem honoru wykładając sprawę, nie zachowują żadnego uszanowania dla Sądu i stron, i mają zwyczay łżyć, więc za takie postępki usunięciem od obowiązku ukarani bydź powinni;" pomienionemu adwokatowi Łopacie naprzyszłość pełnić tego obowiązku zabronić. Wszystkie zaś inne punkta dekretu Sądu Głównego zgodnie z Opinią 11 PP. Senatorów, należy potwierdzić, mianowicie punkt 6ty o uzyskanie od Hrabiego Tyszkiewicza dla czterech urzędników nawiązki po sześć kop Statutowych; 8my o zostawieniu Zwierzchności Duchowney rozpatrzenie względem niedbalstwa xiędza; 9ty o wytrzymaniu in fundo przez pół roku plenipotenta Bułharyna, Radcę honorowego Hulewicza i o uzyskaniu z niego tysiąc kop za uczęstnictwo w namówieniu doktora i akuszerki do wydania fałszywego świadectwa, i za podstawienie swojego sługi dla podania do akt sądowych metryki; 10ty o wytrzymaniu ślachcianki Kiewliczowey przez sześć niedziel przy Policyi, i względem uwolnienia od kary służącey Żurawskiey; 11ty i 12ty względem uwolnienia od kary adwokatów Grobickiego i Kotwicza; 14ty o zostawieniu Parczewskiemu i innym względem wydatkow swoich poszukiwać i dowodzić w Sądzie cywilnym; 15ty, iżby o zbiegłym służącym Hulewicza zakommunikować Rządowi Gubernialnemu, i nakoniec 16ty objaśniający o porównaniu kop z teraźnieyszą monetą, i że osoby osądzone na wieżę in fundo, zalecono przez Ukaz 1806 roku augusta 30, trzymać w turmach albo ostrogach w osobnych podług rodzaju występku oddziałach. 5) Za nieporządek opisany w przedstawieniu pełniącego obowiązek Cywilnego Gubernatora, zaszły w Sądzie Głównym w tém, że Assesor Rodkiewicz żądał objawić zdanie swoje obu stronom, a inni członkowie, którzy byli powinni tylko przyłożyć je do dekretu i odesłać na rewizyą, zrobili osobną przeciwko temu zdaniu rezolucyą, przez co wyrok i zdanie stały się wcześnie głośnemi; należy osobno pęną pieniężną osztrafować Assesora, a osobno innych Członków po rozpatrzeniu Rządzącego Senatu, Członków zaś Sądu Grodzkiego, ponieważ o żaden nieporządek w odbytém śledztwie nie są przekonani, do uzyskania peny niepoddawać. Na tey osnowie P. Minister sprawiedliwości przekładał Rządzącemu Senatowi, azali niepodoba się postanowić jednomyślny w tey sprawie wyrok. Po wysłuchaniu tego przełożenia na Powszechném Zebraniu Senatu, 16ście osob PP. Senatorów zgodziło się z tém przełożeniem, a z powodu różności zdań innych PP. Senatorów, przedstawiona była sprawa ta do Rady Państwa; a zatem Rządzący Senat o powinném i nieodmienném wypełnieniu wyżey wypisaney Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa, zaleca temuż Rządowi Gubernialnemu przez Ukaz, przy którym przesyła autentyczne dzieło, dla odesłania go, gdzie należy. Rozkazali uczynić: 1) Ponieważ punktem 2gim Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa, postanowiono: wprowadzoną wątpliwość o urodzeniu syna Podpółkownika Ignacego Parczewskiego Antoniego, jako niemającą zasady, zostawić bez uwagi i uznać go za syna rzeczywistego Podpółkownika Parczewskiego i jego żony Katarzyny; oczém dla wiadomości dać znać wszystkim tym urzędom i osobom, do których to się ściąga; a oskarżenia, głosy i prośby, które rzucały tę wątpliwość znikczemnić i wyeliminować, — więc dla niewiadomości temuż Rządowi, w jakich aktach mieysc urzędowych zaniesione były te oskarżenia, do jakich urzędow podawane były prośby i wiele gdzie znayduje się głosów, także ze względu, iż niektóre z należących do tey sprawy osób, mają przebywanie w tuteyszey Wileńskiey, Grodzieńskiey, Mohilewskiey i Witebskiey Gubernii, z wypisaniem wszystkiego, co się wyżey wspomniało, do wszystkich tuteyszey gubernii powiatowych

urzędowych mieysc, również do mieyskich i ziemskich Policyy posłać Ukazy; a do mieysc urzędowych Gubernialnych, także do Rządów gubernialnych: Mohilewskiego, Grodzieńskiego, Witebskiego kommunikacye z tém, iżby wynalazłszy w dziełach i aktach, jakie tylko w nich okażą się oskarżenia i prosby, które rzucały wątpliwość o urodzeniu syna Parczewskiego Antoniego, natychmiast kazać znikczemnić i wyeliminować z tych aktów; głosy zaś ze wszystkich urzędów i od tych osob, u których takowe znaydują się zebrawszy, takoż znikczemnić i o skutku ten Rząd uwiadomić właściwemi korrespondencyami, a dla wiadomości o tem PP. Marszałków Gubernialnego i Powiatowych, przesłać do Kancellaryi P. Cywilnego Gubernatora 13cie exemplarzy tego postanowienia. Żeby zaś wszystkie te osoby, które mogą miec u siebie pomienione głosy, natychmiast dostawiły je do tych Policyy, w wiedzy których przebywają, dla wyżey rzeczonego ich znikczemnienia, o tém wydrukować ogłoszenie w gazecie Kuryera Litewskiego, które i przesłać przy zapisce do jey Redaktora. 2) Zpowodu zamieszkania Podkoniuszego Litewskiego Pawła Bulharyna w gubernii Grodzieńskiey, Kamerjunkra Hrabiego Stanisława Tyszkiewicza w mieście Sankt-Petersburgu, żony jego Kazimiry w powiecie Szawelskim, Szambelana Kaliksta Komara w gubernii Mohilewskiey, Hulewicza w powiecie Kowieńskim, sukcessorów Parczewskiego w powiecie Wileńskim, a adwokatow: Łopatty, Kotwicza i Grobickiego, również szlachcianki Kiewliczowey i służącey Żurawskiey w mieście Wilnie, odnieść się do Rządu Gubernialnego Sankt Petersburskiego, Grodzieńskiego i Mohilewskiego, Sądom zaś Niższym Ziemskim: Szawelskiemu, Kowieńskiemu i Wileńskiemu, także mieyskiey Wileńskiey Policyi zalecić przez ukazy, iżby, objawiwszy wszystkim im, przez kogo należy, za rewersami wspomnioną Opinią Rady Państwa N a y w y ż e y potwierdzoną; z nich zaś Wileńska mieyska Policya ponowiwszy zalecenie adwokatowi Łopacie, żeby ciesząc się N a y w y ż e y darowaną łaską, podług Manifestu 22 augusta 1826 roku wydanego, na przyszłość w pełnieniu swojego obowiązku, postępował zgodnie z prawami, nie wychodząc z prawideł przez nie przepisanych. — doniosły i uwiadomiły o tem ten Rząd, jak można, w nayprędszym czasie. 3) Ponieważ przez powyższą Opinią Rady Państwa N a y w y ż e y potwierdzoną, postanowiono punkt 6, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, i 16 dekretu Sądu Głównego potwierdzić, przeto do Departamentu czasowego spraw kryminalnych odnieść się, ażeby raczył teraz że nadesłać do pomienionego Rządu poświadczoną kopiją tego swojego dekretu, w sprawie niniejszey nastałego, z wytłumaczeniem na język rossyyski, dla uczynienia rozporządzenia, ku należytemu podług wyżey wyrażonych punktów wypełnieniu; przy czem przesłać do tegoż Departamentu i autentyczne dzieło z tem, iżby raczył oskarżenia, wyznania, prosby i głosy, jakie w nim znaydują się, znikczemnić i wyeliminować. 4) o takowém postanowieniu, raportować Rządzącemu Senatowi; a JW. Litewskiemu Wojennemu Gubernatorowi z wypisaniem Ukazu Rządzącego Senatu donieść; Wileńskiemu zaś Sądowi Grodzkiemu dać wiedzieć przez Ukaz, uwiadomiwszy o tem postanowieniu i Konsystorz Duchowny Wileński Rzymsko-Katolicki.

Zgodno: Sekretarz Kowalenok.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

3 Провіантскій Департаментъ Военнаго Министерства объявляетъ, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на поставку провіанта и овса для продовольствія въ будущемъ 1828 году поселенныхъ въ Слободско-Украинской Губерніи войскъ и прочихъ находящихся въ округѣ того поселенія, также Харьковскаго баталіона внутренней стражи съ жандармскою командою, и нѣкоторыхъ уѣздныхъ инвалидныхъ командъ, назначаются въ Слободско-Украинской Казенной Палатѣ торги въ будущемъ ноябрѣ мѣсяцѣ 1-й 2го, 2-й 5го и 3-й 10; и на переторжку 12, 15 и 16 числъ того ноября.

Количествоже провіанта и овса и кондиціи, на основаніи которыхъ должна производится поставка оныхъ, объявлены будутъ при торгахъ.

На вышеозначенные сроки вызываются желающіе къ торгамъ съ залогами, какіе опредѣлены Указами 14 іюня 1817 и 19 іюля 1818 годовъ по поставкамъ въ казну вина, а на обезпеченіе задатковъ особо.

Между тѣмъ предварительно Провіантскій Департаментъ обьявляетъ, что желающимъ отдано будетъ на волю принять поставку продуктовъ, сколько кто можетъ по мѣрѣ его залоговъ; что платежъ денегъ чинимъ будетъ точно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки, что при пріемѣ поставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ строжайшая справедливость и отнюдь не будутъ имѣть мѣста, не только притѣсненіе, но и само малѣйшее напрасное промедленіе.

Начальникъ Отдѣленія Бѣляевъ.
Столоначальникъ Захаровъ.

3 Prowiantski Departament Ministeryum woyny ogłasza: iż na skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę prowiantu i owsa na żywność w następującym 1828 roku osiedlonych w Słobodzko-Ukraińskiey gubernii woysk i innych znaydujących się w okręgu tego osiedlenia, także Batalionu charkowskiego wewnętrzney straży z komendą żandarmow, i niektórych powiatowych komend inwalidów; naznaczają się w Słobodzko-Ukraińskiey Izbie Skarbowey targi w następującym miesiącu nowembrze: pierwszy dnia 2, drugi 5 a trzeci 10, a na dobicie targow dnia 12, 15 i 16 tegoż mca nowembra.

Ilość zaś prowiantu i owsa, i warunki, na osnowie których ma się odbywać dostawa onych, objawiona zastanie przy targach.

Na wyżey naznaczone terminy wzywają się życzący do targow z ewikcyami, jakie są ustanowione Ukazami 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, podług dostaw do Skarbu wódki, a osobno na zabezpieczenie zadatkow.

Nadto uprzednio Departament Prawiantski ogłasza: że życzącym będzie zostawiono do ich woli przyjąć dostawę produktów, ile kto może w miarę swojey ewikcyi; że opłata pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy bez naymnieyszego zatrzymania i przewłoki; że podczas przyięcia dostawianych produktow, zachowana będzie nayściśleysza sprawiedliwość, i zgoła nie będą miały mieysca nietylko uciążliwość lecz i naymnieysza daremna zwłóka.

Zarządzający Oddziałem Bielajew.
Naczelnik Stołu Zacharow.

3 Провіантскій Департаментъ Военнаго Министерства объявляетъ, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на поставку провіанта и овса для продовольствія въ будущемъ 1828 году поселенныхъ въ Херсонской и Екатеринославской Губерніяхъ войскъ и прочихъ находящихся въ округѣ того поселенія, назначаются въ Херсонской и Кіевской Казенныхъ Палатахъ торги въ генварѣ мѣсяцѣ будущаго 1828 года: первой 17, второй 20 и третій 24, и на переторжку 26, 27 и 30 числъ того генваря.

Количествоже провіанта и овса и кондиціи, на основаніи которыхъ должна производится поставка оныхъ, объявлены будутъ при торгахъ.

На вышеозначенные сроки вызываются желающіе съ залогами, опредѣленными Указами 14 іюня 1817 и 19 іюля 1818 годовъ по поставкамъ въ казну вина, и на обезпеченіе задатковъ особо.

Между тѣмъ предварительно Провіант-

скій Департаментъ объвщаетъ; что желающимъ предоставляется на волю, принять поставку въ такомъ количествѣ, въ какомъ кто самъ пожелаетъ и обезпечитъ исправность оной законными залогами; что платежъ денегъ чинимъ будетъ точно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки, и что при пріемѣ поставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ строжайшая справедливость и отнюдь не будутъ имѣть мѣста не только притѣсненій, но и самомалѣйшее напрасное промедлѣніе. Начальникъ Отдѣленія Бѣляевъ.

Столоначальникъ Захаровъ.

2 Prowiantski Departament Ministeryum woyny ogłasza: iż na skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę prowiantu na żywność w następującym 1828 roku osiedlonych w gubernii Chersońskiey i Ekaterynosławskiey woysk i innych znaydujących się w okręgu tego osiedlenia, naznaczają się w Izbach Skarbowych Chersońskiey i Kijowskiey targi w miesiącu junia następującego 1828 roku: pierwszy dnia 17. drugi 20 a trzeci 24, a na dobicie targow dnia 26, 27 i 30 tegoż mca januaryi.

Ilość prowiantu i owsa, i warunki, na osnowie których ma się odbywać dostawa onych, objawiona zostanie przy targach.

Na wyżey naznaczone terminy wzywają się życzący z ewikcyami, oznaczonemi Ukazami 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku. podług dostaw do Skarbu wódki, a osobno na zabezpieczenie zadatkow.

Nadto Departament prowiantski uprzednio ogłasza: że życzącym zostawiona będzie do ich woli przyjąć dostawę w takiey ilości, w jakiey kto sam zechce i zabezpieczy akuratność oney prawnemi ewikcyami; że opłata pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy bez naymnieyszego zatrzymania i przewłoki, i że podczas przyjęcia dostawianych produktów, zachowana będzie nayściśleysza sprawiedliwość, i zgoła nie będą miały mieysca nietylko uciążliwość, lecz i naymnieysza daremna zwłóka.

Zarządzający Oddziałem Bielajew.

Naczelnik Stołu Zacharow.

---

2 Gdy wedle rozporządzenia Zwierzchności, w przeznaczonych terminach mca maja nikt się nie jawił do Licytacyi, na dostarczenie słomy 5000 pudow dla woyska konsystującego w mieście Wilnie i Pcie Wileńskim: przeto naznaczają się nowe w dniach 27, 28 i ostateczny na 30 teraźnieyszego mca lipca o godzinie 3ciey po południu. Takowa licytacya odbędzie się w kancelaryi urzędu mojego, gdzie o warunkach i mieyscach dostawiania słomy można powziąć informacyą. Wilno 1827 roku mca lipca 8 dnia (podpisano) Marszałek Wilen. i Kawaler Stanisław Jasieński.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W.

Z. Siemaszko.

---

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na dobra nieletnich Seweryna, Adama i Zofii Hrabiów Platerów Sukcessorów zeszłego Seweryna Hrabi Platera Chorążego Ptu Dziśn: ustanowiony na skutek ukazów Rządzącego Senatu pod dniem 11 marca b. r. i Sądu Głównego Witebskiego 2go Departamentu pod dniem 28 maja tegoż roku nastałych, Juryzdykcyą swoją w Miasteczku Krasławiu w Powiecie Dünabr. Gubernii Witebskiey od dnia 20go tego miesiąca rozpoczął. A jako w powtórnym już zjeździe czynność swoją ostatecznie do końca doprowadzić i wziąść do namowy dnia 18go julii b. r. przedsiębierze; przeto iżby wszyscy wierzyciele i pretensorowie do zeszłego Seweryna Hr. Platera z własnego jego zawinienia, oraz z głowy jego oyca zeszłego Augusta Hrab. Platera Kasztelanica z działu pomiędzy bracią zawartego, jakikolwiek dopominek mający i dłużnicy: pierwsi pod obawą zapisania wieczney ammissyi, a drudzy zaocznego na nich wskazania, do Sądu nınieyszego wedle prawa jawili się, ostrzega, i zapowiada. Roku 1827 junii 28 dnia.

Floryan Chrucki Prezydujący Exdywizor.

Ludwik Makowiecki Exdywizor.

Justyn Chomski Sędzia Ziem. Ptu. Wileysk. Exdywizor.

PROCLAMA.

3. Demnach bei einem Wohledlen Rathe der Kaiserlichen Stadt Riga die Bevollmächtigten der vormals auf Actien bestandenen Kergeraggeschen Zuckerfabrick, nämlich der Herr Bürgermeister J. G. Hielbig, der Herr Rittmeister Theodor Heinrich von Schröder, und der Kaufmann J. D. Drachenhauer, Aelteste der Schwarzenhäupter, um Erlaß eines Proclamatis in der Art gebeten; daß, da dieselben Kraft der ihnen ertheilten General Vollmacht durch den nunmehr gänzlich liquidirten Verkauf gedachter Fabrick, der zu derselben gehörigen Nebengebäude und der sämtlichen Fabrickgerathschaften in den Stand gesetzt worden, das ihnen übertragene Geschäft gänzlich abzuschließen, und dem zu folge jedem Interessenten gegen Einlieferung seiner rechtmässigen Documente, welche zugleich als allendliche Quittungen dienen, 105 R. S. M. per Actie gezalt werden sollen, sämtliche Interessenten aufgefordert würden, binnen 6 Monaten die ihnen zukommende Quote im Comptoir der Herren Hielbig et C. bei Strafe der Proclusion zu empfangen, ein Wohl-Edler Rath auch diesem Petito deferirt, und den Erlaß sothanen Proclamatis einem Edlen Landvogteilichen Gerichte committirt, als werden von letztgedachter Behörde sämmtliche erwähnte Interessenten hiemit sub poena preclusi aufgefordert, binnen 6 Monaten a dato wird sein, den 9 December dieses Jahres die ihnen gebührende Quote von 105 R. S. M. per Actie gegen Einlieferung der deßfallsigen Documente, in dem Comptoir der Herren J. G. Hielbig et C. in Empfang zu nehmen, widrigenfalls sie, nach Ablauf dieser Praeclusion Zeit nicht weiter berücksichtigt werden sollen, in dem diese Verwaltung sodann gänzlich cessirn. Riga Rathshaus den 9 Juni 1827.

Ad mandatum

Baumgarten.

5. Na podaną do Wielmożney Szlachetney Rady Imperatorskiego miasta Rygi, przez plenipotentów byłey na akcyach ufundowaney w Kergeragge cukierney fabryki, to jest: WJP. J. G. Hielbycha Burmistrza, oraz WJP. Teodora Heinricha von Schroedera Rotmistrza, niemniey kupca J. D. Drachenhauera, starszynów kompanii głów czarnych (Szwarzhaupter) o pozwolenie proclamacyi w następującym składzie „iż oni na mocy im wydaney generalney plenipotencyi, po sprzedaniu wspomnioney fabryki, do niey należącego zabudowania i wszystkich sprzętów, teraz w stanie będący, pol ceny im interes zakończyć, i każdemu prawne dokumenta w ręku maiącemu interess mowi po wydaniu takowych, mieysce kwitacyi zastępujących papierow, 105 rubl. sreb. ma za każdą akcyą zapłacić, zapozywają wszystkich interessujących w przeciągu 6ciu miesięcy należące quantum sub poena praeclusionis odebrać" prośbę, oraz ex Commisso spomnioney Rady, cytuje i zapozywa Szlachetny Ziemsko-Woytowski Sąd (Landfogtey-Gerycht) pomienionych interessentow, żeby w przeciągu 6ciu miesięcy, a naydaley do 9 decembra roku bieżącego, należące quantum 105 rub. sr. w Kantorze J. G. Hielbycha i Comp. odebrali. W przeciwnym przypadku po upłynieniu terminu praeclusyi, na żadne pretensye wzgląd nie brany a wyż wyrażona administracya znaydować się daley nie będzie. Dat w Ratuszu Ryzkim dnia 9 junii 1827 roku. (L. S.)

Ad Mandatum Baumgarten Sekretarz.

Zgodno z Oryginałem zaświadcza. W Rydze tegoż dnia. Ferdinand Gwiazdowski Guberski Sekr. i Translator polski.

Dozwolono drukować dnia 5 lipca 1827 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

Wilnō dnia 13 Lipca v. s. 1827 roku.

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż ustanowiony w mieście Wilnie, podług rozporządzenia Zwierzchności, w czasie odbywających się tu kontraktow, jarmark, na przyszłość co rok będzie trwał od 23 apryla do 15 maja. Dnia 11 lipca 1827 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Naczelnik Stołu Adam Konarzewski.

Kommissya Sądowa Edukacyyna Gubernii Wołyńskiey, Podolskiey i Kijowskiey, w mieście Krzemieńcu ustanowiona, podaje do wiadomości: iż na skutek polecenia JWW. Kuratora Wileńskiego naukowego wydziału, i Ministra Narodowego oświecenia, ogłosiwszy wakującemi dobra pojezuitskie klucz Kniahyniński w Gubernii Wołyńskiey Powiecie Dubieńskim położone opłacające teraz funduszowi Edukacyynemu pojezuitskiego dochodu po r. sr. 7167 kop. 99½ na rok, i składające się z wsiów Kniahynina z przysiołkiem Karpiłowką, Ostrowa, Białobrzezia, Zarudzia, Ozeran, Spasowa, Bodiak, Zamłynia, Wolicy i Narajowa, na przedaż tychże dóbr z publiczney Licytacyi naznaczyła terminy dnia 2 października, 1 listopada i 1 grudnia r. b. 1827: takowa zaś licytacya na terminach oznaczonych odbywać się będzie w mieście Krzemieńcu w mieyscu zasiadania Kommissyi ninieyszey, i zacznie się na cały ogólnie klucz Kniahyniński od summy rocznego dochodu r. sr. 7167 kop. 99½, a od zalicytowaney tym sposobem summy rocznego dochodu, jaki z tych dóbr na przyszłość dla funduszu Edukacyynego ma być opłacany, ustanowiony w procencie szóstym kapitał szacunkowy, zamiast płacenia onego gotowizną zostawiony będzie na zawsze przy gruncie dóbr Pojezuitskich klucza Kniahynińskiego, i z nich nigdy i w żaden sposób nie będzie się mógł podnieść. Utrzymujący się z takowey licytacyi przy dziedzictwie dóbr pomienionych, obowiązany będzie na dniu 2 stycznia r. p. 1828 na zabezpieczenie regularney coroczney dla funduszu Edukacyynego opłaty, jaka z licytacyi wypadnie, dwiema ratami z góry, to jest 6 stycznia i 24 czerwca każdego roku do Kaznaczeystwa Dubieńskiego wnosić się powinney, jako też całości dóbr rzeczonych, zapisać w Kommissyi niniejszey oddzielną ewikcyą na majątku czystym obywatelskim, trzeciey części summy szacunkowey dóbr klucza Kniahynińskiego, jaka z licytacyi otrzymaną będzie, wyrównywającey, i podlegać rygorowi i przepisom Konstytucyi 1775 roku, niemniey innych praw, które dotąd względem dóbr Pojezuitskich są lub będą na przyszłość wydane. Przystępujący do rzeczoney licytacyi, na pewność że od niey nie odskoczy, powinien będzie złożyć w depozyt Kommissyi summę r. sr. 3000 w gotowiznie, lub dostateczną Sądownie przez jurysdykcye właściwe poświadczoną kaucyą, która po skończeniu się na każdym z trzech oznaczonych terminów licytacyi, zwróconą zostanie temu, kto się przy licytacyi nie utrzyma, a przeciwnie summa pieniężna w pomienioney ilości, lub zamiast niey kaucya dostateczna przez utrzymującego się przy licytacyi złożona, jako ze wszystkich licytantów naywięcey postępującego, zostanie zatrzymaną w Kommissyi, po pierwszym terminie licytacyi do nadeyścia drugiego terminu i postąpienia na nim przez którego z licytantów naywiększey summy, a po drugim terminie, do nadeyścia terminu trzeciego i podobnegoż postąpienia przez którego z licytantów w ubieganiu się naywiększey summy, a summa depozytowa wyżey wspomniona r. śr. 3,000 lub kaucya jey odpowiedna, złożona przez licytanta postępującego w licytacyi na ostatnim terminie naywiększą summę za dobra klucz Kniahyniński, zatrzymaną zostanie w Kommissyi do dnia 2 stycznia r. p. 1828 jako *Vadium*, stracić się powinne na rzecz funduszu Edukacyynego na przypadek niestawienia się tego naywiększego licytanta w tymże dniu 2 stycznia roku 1828 w Kommissyi dla zapisania dla tegoż funduszu wyżey okazaney oddzielney ewikcyi, i spisania tranzakcyi wieczystych, a po dopełnieniu dopiero tego, taż summa lub kaucya *vadialna* zwróconą zostanie. Tranzakcye wieczyste zaraz po spisaniu onych przedstawione zostaną od Kommissyi przez pośrednictwo JW. Kuratora Wileńskiego naukowego wydziału na potwierdzenie JW. Ministra Narodowego oświecenia: a po takowem dopiero potwierdzeniu, nabywca dóbr nieraz rzeczonych, po przyznaniu w aktach właściwych Tranzakcyy rezygnacyynych i po opłaceniu przez niego należnych Skarbowi MONARSZEMU poszlin, natychmiast formalnie w posiadanie tychże dóbr wprowadzonym zostanie, a jako intrata z tych dóbr na rzecz nabywcy onych od początku roku 1828 liczyć się będzie, tak opłata Pojezuitskiego z tychże dóbr *Censum* jaka z licytacyi wypadnie, niemniey podatków Skarbowych i rekwizycyy rządowych do nabywcy tych dóbr ściągających się lub na przyszłość ściągać się mogących, od tegoż czasu do obowiązków już tegoż nabywcy należeć będą, niemniey koszt na papier herbowy do pomienionych Tranzakcyy wieczystych, przyznania onych i temu podobny, jako w dziele Skarbowém, samego tylko nabywcę dóbr nieraz rzeczonych dotykać będzie. Gdyby zaś konkurujący o nabycie dóbr Klucza Kniahynińskiego, zamiast nabycia całego Klucza życzyli sobie nabywać one folwarkami, a byłoby konkurentów tyle iż przez takową cząstkową przedaż mógłby być jednocześnie na pomienionych terminach cały klucz zalicytowany, w takim razie po podaniu przez konkurentów oświadczenia, iż wolą, aby na takową cząstkową przedaż odbywała się licytacya, Kommissya niezwłocznie przy licytacyi uczyni proporcyonalny rozdział tak teraźnieyszey summy szacunkowey, jako i rocznego *okładu* Pojezuitskiego r. sr. 7167 kop. 99½ do całego klucza Kniahynińskiego przywiązanych na szczegółowe folwarki tenże klucz składające, i zacznie odbywać licytacyą folwarkami od summy rocznego dochodu, jaka z takowego proporcyonalnego rozkładu na każdy folwark przypadnie, na warunkach tych samych, jakie wyżey względem całego klucza są opisane, z obowiązkiem zapisania oddzielney dla fun-

duszu Edukacyynego ewikcyi, wyrównywające trzeciey części summy szacunkowey każdego folwarku, jaka przy licytacyi otrzymaną będzie, i złożenia do licytacyi summy *vadialney* lub kaucyi proporcyonalney do *vadialney* summy, lub kaucyi za cały klucz Kniahyniński wyżey oznaczoney. O innych zaś okolicznościach jakie względem dóbr klucza Kniahynińskiego za potrzebne dla swojey wiadomości konkurujący o nabycie tych dóbr osądzą, ciż, konkurenci w czasie licytacyi powziąć będą mogli wiadomość w Kancellaryi Kommissyi ninieyszey.

Członek Kommissyi Maurycy Ożarowski.
Sekretarz Kommissyi Karol Jarząbkowski.

---

1 Magistrat miasta Grodna na osnowie Ukazu z Rządu Gubernskiego Litto Grodzieńskiego dnia 9 junii roku idącego za N. 16,308 wyszłego, a za uczynionym u siebie w dacie dzisieyszey postanowieniem, podaje do powszechney wiadomości, iż w tymże Magistracie przeznaczone są na sprzedaż z publiczney licytacyi domy spustoszałe i ruinie uległe, w mieście Grodnie położone, jakoto: dom drewniany z placem szlachcianki Korbutowey przy Ulicy Bosniackiey pod N. 378; dom drewniany z facyatą murowaną z placem szlachcica Marcina Niedzwieckiego przy Ulicy Wiercieliskiey pod N. 509; domy drewniane na placach czynszowych przy Ulicy Wileńskiey Żydowki Czerni Jankielowey Taywelowiczowey pod N. 341, przy Ulicy Ciasney Żydowki Reyzy Kusecłowey pod N. 109, Żydówki Feygi Jankielowey pod N. 197, przy Ulicy Rzeznickiey Dominika Czesnowicza pod N. 453, przy Ulicy Podolskiey Józefa Kosickiego pod N. 979, przy Ulicy Skidelskiey pod N. 627 żyda Leyby Kołmana, przy Ulicy Mostowey dom z pruskiego wiązania Snk. Pawła Jaszczykrewicza, JW. Podkomorzego Bułharyna pod N. 751 i za Niemnem żyda Leyby Todrysowicza pod N. 930. Jakowa licytacya ma się odbywać przed Urzędem Magistratu Grodzień. w terminach 20 7bra, 20 8bra i 24 9bra roku idącego; życzące więc osoby nabydź te posessye, zechcą jawić się każdego terminu przed Urzędem, gdzie o stanie i kondycyach powezmą poinformowanie; przyczym tenże Magistrat wzywa właścicieli, ich sukcessorow i kredytorow, mogących mieć pretensye do pomienionych possesyow, iżby od datty niniejszey stawili się przed tymże urzędem, pierwsi wprzeciągu dwuch miesięcy dla dadź się mogących jeszcze od siebie submissyow na przedsięwzięcie restauracyi swych possesyów, a drudzy w ciągu 3ch miesięcy dla przedstawienia swych pretensyow z dowodami prawnemi. Datt 1827 roku julii 7 dnia.

Prezydent Jan Dietrich.
Pisarz Zyszkiewicz.

---

1 Z powodu oswiadczenia stanności przez b. Litt. Marszał. i Kawalera Michała Giełguda, zaledwo w dniu determinowanym na wzięcie sprawy w oczewistą namowę; potrzeby udzielenia jemu czasu dla przygotowania się i wynaydzenia Dowodow do odpowiedzi na poszukiwania wierzycieli Pretensorow; opoźnionego wykrycia z kim mianowicie, i w jakich materyach potrzebne są akta; naostatek z pobudki niejawienia się do tey pory wielu pretensorow, a między niemi niektórych tegoczesnie nawet pod rozmaitemi tytułami fundusze konkursowe uległe dzierzących, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za Remissą Sądu Głło Wileń 2go Depar. w dobrach Zamku Poniemuńskim JW. Mar. b. Litt. Giełguda w Pttcie Rosień. ustanowiony, niemogąc w porze przez awizacyą zakreśloney do oczywistego sprawy przystąpić rozbioru; ninieyszą ostatecznie zapowiada: że w dniu 10 następującego mca augusta akta bez przerwy, chociażby pod niestannością Dziedzica, lub którego z pretensorów, poczynając od Possesorow Majątku Srednika expedyować będzie, a w dniu 5 7bra teraźn. 1827 r. sprawę bez żadnych dalszych odkładow do namowy wezmie, i tém samem remissyą na niestawających zapisze. O czym Sąd Taxator. Exdywizor. jak równie że tymczasowie Juryzdykcyą Sądow swoich do dnia 10 aug. teraźn. R zawiesza; przez niniejszą interessowane strony zawiadamia. Datt. roku 1827 julii 4 dnia.

Prezydent Ziem. T. Kawaler Jan Jankowski.

Prezydent Ziem. Zawil. Konstanty Masłowski.

Adam Strawiński Pisarz Ziemski Trocki Exdywizor.

---

1 Oświadczenie imieniem JP. Buny Lieboschitzowey czyni się z następnego zdarzenia Zeszły mąż mój Jakób Lieboschitz Doktor medycyny, testamentem swym zapisując mnie dożywocie na ogólnym funduszu, zobowiązał mię, aby ztegoż funduszu, długi testamentem oznaczone, zapłaciła; objaśnił przytém, iż nikomu więcey nad osoby w testamencie pokazane, grosza jednego niewinien. Spełniając ja wolą zeszłego męża mojego, wszystkim kredytorom testamentem poszczególnionym, summy kapitalne wypłaciłam i mam już powrócone oblig; azatém żaden dług realny zeszłego męża mojego, na pozostałym nie ciąży funduszu; jednakże mimo tę pewność, jeżeliby ktokolwiek miał jaką pretensyą powinien z dowodami jawić się naydaley wciągu roku; ajeżeli i ten termin upłynie i nikt się niezajawi, natenczas żałująca nikomu, choćby kto i dopominał się, płacić za męża niebędzie, bo taki aż dotąd ukrywający się pretensor realnym nazwać się niebędzie mógł. Takowe oświadczenie zapisując w Aktach ogłosić przez Gazety postanawiam. Roku 1827 miesiąca julii 7 dnia. B. Lieboschitz.

Roku 1827 mca lipca 11 dnia przed Aktami Ziemskiemi Pttu Wileńskiego stanąwszy osobiście W. Rudolf Rząsnicki Adwokat Subsell. Wileńs. takowe oświadczenie do protokułu wpisać podał i one w tymże protokule własnoręcznie podpisał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

Dozwolono powyższe Oświadczenie w Kuryerze Litewskim drukować. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

---

3 Dekret Exdywizorski majątku zeszłego Gaspra Romanowicza b. assessora Sądu Głów. w dniu 9 teraź. mca julii w Izbie Sądu Ziem. Ptt. Wileń. ogłoszonym zostanie, oczem dla należney wiadomości z woli Sądu uwiadamiam

Rejent Sądu Ziem. Wileń. Marcelli Talat.
